

HET KIJK OP DE WIJK SPEL

Toelichting op het verhaal van Erna – nanny Marjorie

“Ik ken Erna al heel lang. Ik kwam bij haar en haar kinderen Marit en Niels in het gezin toen ze in een zwarte periode zaten na het overlijden van Bern. Erna is ondanks die tijd altijd positief gebleven en probeerde, en nog altijd, altijd het best uit anderen te halen. Dat zie je ook aan haar kinderen. Marit woont op Bonaire en is hotelmanager en Niels heeft hier in de buurt samen met zijn vrouw een advocatenkantoor. Ze hebben helaas dus weinig tijd. Gelukkig komt Simone, hun dochter, wekelijks langs om kleine taakjes op te pakken zoals boodschappen of een afwasje.

Eigenlijk vindt Erna het vreselijk dat dat nodig is. Ze zal het nooit zeggen, maar de Parkinson is voor haar lastiger dan dat ze zegt. Er zijn dagen dat ze heftige tremoren heeft en maar moeilijk dingen vast kan pakken of lopen. Ook aankleden is dan lastig, het meeste lukt nog net, maar haar steunkousen aan doen lukt dan niet. Dat laat ze dan maar, maar dat is ook niet goed.

Ze is nog erg scherp en vindt het nog steeds heerlijk om verhalen van vroeger te vertellen. Ook nu hielp ze nog graag mensen die administratie lastig vinden. Ze is hier echter helaas mee gestopt omdat ze zich schaamt voor de tremoren en het knoeien wat daar soms bij hoort. Ik probeer haar weer aan te sporen om het weer op te pakken omdat ze er zoveel plezier in had, maar dat is helaas nog niet gelukt.”